సోదరి క్షేమం

తనకూ సుభద్రకూ పెళ్లయినట్టే భావించుకుంటూ వస్తున్నాడు శోభనాద్రి. వెధవది మనలో ఎంగేజిమెం టంటూ ఉడకపోబట్టికాని తనూ సుభద్ర పెళ్ళికావటానికి ఎంగేజి అయివున్న వాళ్ళల్లో లెక్కేమరి!

"నన్ను పెళ్లాడతావా?" అని శోభనాద్రి నోరు చేసుకుని సుభద్రనింకా అడగలేదనుకోండి. ఐనా తను అడగ టానికి రూఢిచేసుకున్నట్టేగా, తను అడగటం వ్యవధిగా సుభద్ర. "ఎప్పుడు మన పెళ్ళి" అంటుందనే విషయంకూడా రూఢేనాయెను.

ఎంచేతనంటే తను సుభద్ర నెంతగా ప్రేమిస్తున్నదీ ఆమెకు తెలుసునని తనకు తెలుసు. లేకపోతే తన సాటి కుర్రవాళ్లెవరితోనూ నిలబడి క్షణం మాటలాడటానికి ఒప్పు కోని సుభద్ర తనతో గంటల తరబడి ఉత్సాహంగా ఎందుకు మాటలాడుతుందీ? తన అన్నల వెంటకూడా బయటికి షికారు వెళ్ళని మనిషి తనవెంట సినిమాల కెందుకు బయ

తేరుతుందీ? తన సొంతపనులు చేసుకోవటంలో బద్ధకించే మనిషి తనకు మంచినీళ్ళో, వక్క పొడో కావాలంటే చివాలున ఎందుకు లేస్తుందీ ?

తనను పెళ్ళాడమని సుభద్రను తనడుగుట మెంత తథ్యమో, ఆమె ఒప్పుకోవడమూ తథ్యమే. కాకపోతే తను నోరుచేసుకుని ఆ మాట పైకనటం అట్లే ఉండిపోయింది. పోతేనేం? ఒకసారి తమ వివాహం స్థిరమయిందో తమమధ్యవున్న ఈ ఉత్సాహమూ స్వేచ్ఛా సన్నగిల్లుతై. నా కాబోయే భార్యా, నా కాబోయేభర్తా అనే ఆలోచనలు మాటి మాటికీ అడ్డొచ్చి తమని తాము మరచిపోలేకుండా చెయ్యటం కలుగుతుంది. ఎందుకొచ్చింది. ఇంకా ఆర్నెల్లు. ఈ మార్చితో తన డాక్టరు చదువూ సుభద్ర ఇంటర్ చదువూ రెండూ పూర్తయిపోతై. ఈ ఆర్నెల్లూ ఓపికపడితే అప్పుడే పెళ్ళి సెటిల్ చేసి, వెంటనే ముహూర్తం ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు. అందాకా - ఈ ఆర్నెల్లూ - ఈ అవ్యాజానందం అవిచ్ఛిన్నంగా పొందుతూ ఉండొచ్చు.

ఈ అవ్యాజానందంలో ఓ భాగం వారఫలితాలు తెలుసుకోవటంగా ఉంటూ వస్తున్నది. ఓ నెల్లాళ్ళక్రితం ఓ వింతసంగతి బయటపడింది. సుభద్రదీ శోభనాద్రిదీ ఒకే తులాలగ్నం-జన్మనక్షత్రం ఓటికాదుగాని, లగ్నం ఫలితాలు చూసుకునేప్పుడు తమరిద్దరూ కలిసే చూసుకోవచ్చు. అవి ఎట్లా ఫలించిందీకూడ కనుక్కోవచ్చు.

జోస్యమూ, ప్రశ్నలూ, సంవత్సర మాస వార ఫలితాలూ-ఇదంతా వొట్టి మూఢనమ్మకమని తాను అదివరలో ఘంటాపథంగా చెప్పినవాడే, వాటిల్లో విశ్వాసం ఉన్నవాళ్లతో పోట్లాడినవాడే, కాని ఇప్పుడు తల్చుకుంటే ఆరోజుల్లో తను నాగరికతలేకుండా ప్రవర్తించినట్టుగా కనిపించేది. ఈ మూఢవిశ్వాసం విషయంలో సుభద్ర శోభనాద్రికి నాగరికత నేర్పింది. ఆమె వైఖరి ఏమంటే ఆమెకు జోస్యంలో నమ్మకంలేనట్టు ఉండేది. ఉన్నట్టు ఉండేది. జోస్యంలో పూర్తి నమ్మకం కలవాళ్లమీద ఎగిరిపడ్డట్టుగా శోభనాద్రి సుభద్రమీద ఎగిరిపళ్లేకపోయినాడు ఎట్లాగయినా నాగరికత గొప్పపదార్థం! శోభనాద్రికూడా సుభద్ర నాగరికత అవలంబించి జోస్యంలో ప్రత్యేకించి వారఫలితాలలో-విశ్వాసం ఉదో లేదో తెలిసీకుండా ప్రవర్తించసాగాడు.

వారఫలితాలతో చిక్కేమిటంటే అవి దబ్బునరుజువు కావు. సిద్ధహస్తుడైన హంతకుడి దుర్మార్గమల్లే వాటిని కష్టపడి రుజువుచెయ్యాలి. అటువంటి హంతకుణ్ని పట్టుకునే పత్తేదారుకిచ్చినట్టు వాటికి, నిజం కావటానికి, చాలా టైమివ్వాలి. వారఫలితాలలో ఆసక్తి తెచ్చిపెట్టుకోటం ఒక శిల్పమని చెప్పొచ్చు.

ఆ శిల్పాన్ని శోభనాద్రి కష్టపడి సంపాదించాడు. సుభద్ర అతనికీ విషయంలో చాలా సహాయకారి అయింది. అదంతా చాలా బాగానేవుందిగాని శోభనాద్రికిప్పుడు

కొత్తగా ఒక సమస్య ఏర్పడింది. నాగరికత ఎప్పుడూ ఇటువంటి చిక్కులే తెచ్చిపెడుతుంది. నీకు జోస్యంలో నమ్మకం ఉందీ లేందీ పైకి తెలీరానీకుండా ప్రవర్తించటం తేలికేగాని అందులో నమ్మకం ఉండీ లేనిస్థితిలో ఉండటం కష్టం. "నీకు జోస్యంపిచ్చి ఉన్నట్టా, లేనట్టా? ఎటో ఓ అటు తేలి చావ్వేం?" అని నీలోఉన్న ప్రోలిటేరియన్ అంతరాత్మ నిలదీసి అడుగుతుంది.

దానికి సమాధానం చెప్పాలిసొస్తే శోభనాద్రి చిక్కున పడ్డాడు. జోస్యం పిచ్చిలేకపోతే ప్రతిసారి వారఫలితాలు చూడటం దేనికి? అయితే మరి తనకు జోస్యంపిచ్చివుందా? ఈ వారఫలితాలు పొరపాటునైనా నిజమయి యాడవ్వ. ఎట్లా?

ఆడది కావటంవల్లనో ఏమో సుభద్రకీ ఇబ్బంది లేకపోయింది. ఆమె ప్రతివారమూ అధమం రెండు పత్రికల్లో వారఫలితాలు చూసేది. అవి తనకు మంచిసూచిస్తే నిర్లిప్తంగా సంతోషం కనబరిచేది. కష్టంసూచిస్తే ఉత్సాహంగా విచారపడేది. చివరకు వారాంతానికి ఈ జోస్యం నిజమయిందా లేదా అనిచూసుకోనైనా చూసుకునేదికాదు. ఇంకా శోభనాద్రి, దారితప్పి తనకు సంబంధించిన జోస్యం నిజమైనప్పుడు, నలుగురితోనూ ఆశ్చర్యంగా చెప్పుకునేవాడు... ఒక్కోసారి అతనికి కష్టమేసేది—తను సుభద్రకోసం ఈ పిచ్చి జోస్యంలోఆసక్తి తెచ్చిపెట్టుకోవటమేమిటి. ఆమెకు అందులో తనకున్నంత ఆసక్తికూడా లేనట్టు కనిపించటమేమిటి?

ఒకానొక పత్రిక ఆ వారపు తులాలగ్న ఫలితాలను ఈవిధంగా ప్రకటించింది.

"మిమ్ము ప్రేమించేవారికి మీహృదయం అర్థమయిందా లేదా అనేబాధ మిమ్ము వేధిస్తూయుండును. ఈ వారములో మీరు మీ స్నేహితులను, మీస్నేహితులు మిమ్ములను బాగుగా యర్థముచేసికొందురు 16 ఉత్సాహం, 17 తలవనితలంపుగా చిన్నప్రయాణం, 19, 20 ప్రణయానుభవం, 21 విచారము, స్వల్పప్రయాస."

15 తేదీన శోభనాద్రి, సుభద్రా ఈఫలితాలుకలిపి చదువుకున్నారు. సుభద్ర మనస్సులో ఏమేమి ఆలోచనలు కలిగిందీ శోభనాద్రి ఎరుగడు. కాని అతని మనస్సుమాత్రం పగ్గాలు తెంచుకుని పరుగెత్తిపోసాగింది. ఈవారంలో తన ప్రేమకథ మొగ్గతొడుగుతుందా ఏం? నిజంగా 20, 21 తేదీలలో తనకూ సుభద్రకూ ప్రణయానుభవం రాసిపెట్టి ఉందా? ఆమెను పెళ్ళిచేసుకుని సంసారపక్షంగా, లోకవిడ్డూరం ఏమీలేకుండా ఆనందంపొందటానికిమాత్రమే కలలు గంటూండిన శోభనాద్రికి సుభద్రతో ప్రణయానుభవమనే ఆలోచనకలిగితేనే మతిపోయినట్టయింది. అమాంతం అక్కడే సుభద్రను తన రొమ్ముకేసి అదిమేసుకుందామనుకున్నాడు. కాని 20 తేదీదాకా ఆగటం ఎందుకైనా మంచిదనిపించింది. ఆర్నెల్లు ఆగటానికి తయారైన శోభనాద్రికి 20 వ తేదీ చాలా దూరానవున్నదే అనిపించింది. ఈ నాలుగురోజులూ ఎట్లా గడుస్తాయో అతనికి బోధపళ్ళేదు...

తన మనస్సులో ఏఆలోచనలు రేగుతున్నదీ సుభద్ర చెప్పేస్తే ఎంతబాగుణ్ణు! మనుష్యులట్లా హృదయాలు విప్పుకోరేం చేతనో? వెధవ గోడలు! ఆ గోడలుంటేగాని ప్రపంచం వెళ్ళదు గామాలు?

తనకు జోస్యంమీద అఫీషియల్‌గా నమ్మకంలేదనేవిషయం కూడా అప్పట్లో శోభనాద్రికి జ్ఞాపకంరాలేదు. ఆవారపు లగ్నఫలితా లతని ప్రాణానికి జోస్యంమాదిరిగా లేవు-గట్టిగా ఋజువయి త్వరలో ప్రత్యక్షం చెయ్యబడనున్న పూర్వచరిత్రగా తోచింది.

మర్నాడు నిజంగానే ఉత్సాహంగాగడిచింది శోభనాద్రికి. మామూలుగానే అసలు కొంటెది, ఆనాడు సుభద్ర అల్లరిలో చెలరేగిపోయింది. మాటలసందర్భంలో వచ్చిన ప్రతిమనిషినీ వెక్కిరించింది అందరి నడకలూ నడిచి చూపించింది. మంచి ఉషారుమీదఉన్న కోతిలాగా ప్రవర్తించింది. అదంతా శోభనాద్రికి చెప్పరాని ఆనందం కలిగించింది.

సుభద్రను కొంచెం ఏడిపిద్దామనే సదుద్దేశంతో శోభనాద్రి 'ఇరవయ్యోతారీకెప్పుడొస్తుందా అనిచూస్తున్నా' అన్నాడు.

"ఏం పందొమ్మిదో తారీఖు వెళ్ళగానే వస్తుంది... ఏం? దానికోసం అంత ఎదురుచూడాలిసిన పనేమిటి?" అంది సుభద్ర.

"ఉందిలే... ఒకసారి లగ్నఫలాలు చూడు."

"పాపం! అలవాటైన ప్రాణంకనక తహతహలాడిపోతున్నది!" అన్నది సుభద్ర.

"ఇంకేం? తెలిసేనా అడిగావ్?...నా ప్రాణం తహతహలాడిపోతున్నదని చెప్పటం దేనికి? నీదో? నీప్రాణం తహతహ లాట్టలా? అన్నాడు శోభనాద్రి చొరవగా.

"అబ్బో! మీరు చూశారుగాబోల్ను!" అన్నది సుభద్ర.

మొత్తానికి పదహారో తేదీ వారఫలితాల ప్రకారం వెళ్ళిపోయింది. రేపు తలవనితలంపుగా చిన్నప్రయాణం. ప్రయాణం తనకూ సుభద్రకీ కలిసే తగలాలి. ఎక్కడికవుతుందో? ఏ పిక్నిక్ మీదనన్నా వెళ్ళితే బాగుండును. అటువంటిచోటే ప్రయాణానుభవంకూడా వుండవలసినట్టుంటుంది.

మర్నాడు పదిహేడు తేదీనాడు శోభనాద్రికో ఉత్తరం వచ్చింది. అతని చెల్లెలు నాలుగు రోజుల్నించీ జబ్బుగా మంచాన పడిఉన్నది. నాటువైద్యుడు సన్నిపాతమని చెప్పాడు. శోభనాద్రి ఒకసారివచ్చి చూసిపోవలసిందని ఉత్తరం.

వారఫలితాల మహత్తునుగురించి విస్మయపడటానికి బదులు శోభనాద్రి ఉత్తరంచూసి కంగారుపడిపోయినాడు. అతనికి చెల్లెలంటే పంచప్రాణాలూను. ఆపిల్లమీద తనకున్న గాఢమైన మమకారంలో నూరోవంతైనా ప్రకటించే అవకాశం దొరక్కపోవటంగురించి ఆలోచన వచ్చినప్పుడల్లా అతని మనస్సు చివుక్కుమనేది.

ఇప్పుడీ ఉత్తరం చూడగానే శోభనాద్రికి తనచెల్లెలు పోతుందేమో .ననేభయం పట్టుకుంది. టైఫాయిడుగురించి విద్యావిహీనులకన్న అతనికి జాస్తిగా తెలిసుండటం మరింత భయకారణమయింది. ఇంగ్లీషువైద్యంలో ఆ దిక్కుమాలిన జబ్బుకు మందులేదు. నాటువైద్యులు సన్నిపాతాన్ని నయం చేసినట్టు కొన్ని దాఖలాలున్నప్పటికీ దానంతటనయంగాని సన్నిపాతాన్ని ఏవైద్యుడూ నయంచెయ్యలేడని అతనికి తెలుసు.

చెల్లెలిగారూరువెళ్ళటానికి సన్నాహమంతా చేసుకున్నాక ఈవిషయం సుభద్రతో చెప్పాలనే ఆలోచన కలిగింది శోభనాద్రికి. అతను వాళ్ళింటికి వెళ్ళేటప్పటికి, అప్పుడే ఒక గంటక్రితం, సుభద్ర అర్జంటుగా వాళ్ళ పిన్నిగారూరు బయలుదేరినట్లు తెలిసింది. సుభద్ర పినతల్లి కిందటిరోజే ప్రసవం అయింది. ఆమె భర్త ఏవో సరుకులూ, సామానులూ కొనటానికివచ్చి సుభద్రను వెంటబెట్టుకెళ్ళాడు.

"చిత్రం!" అనుకున్నాడు శోభనాద్రి.

చెల్లెల్ని చూసినమీదట శోభనాద్రి ఆదుర్దా చాలా తగ్గింది. అతననుకున్నంత ప్రమాదంగా లేదామెకు. నాటువైద్యుడే మందిస్తున్నాడు. శోభనాద్రికూడా ఒక వైద్యుడేనని తెలిసినమీదటకూడా ఆనాటువైద్యుడు "ఈరోగి నాది, నీ పటాటోపంచూస్తే నాకేమీ భయంలేదు. నీకసలు నాడేమిటో ఏంతెలుసులే?" అన్న వైఖరి అవలంబించాడు.

శోభనాద్రికి వైద్యుణ్ణిచూస్తే కోపంరాలేదు. రోగిలో

దుర్లక్షణాలేమీ లేకుండా పట్టుకొస్తున్నందుకు గౌరవంకూడా కలిగింది.

తనచెల్లెలు ఆడుబిడ్డ కొంతకాలంనించీ ఇక్కడేఉంటున్నది. ఆ అమ్మాయి పదెనిమిది, పందొమ్మిదేళ్ళది. ఆమెను శోభనాద్రి అదివరలో ఒక్కసారి మాత్రమే చూశాడు. కాని ఆమెనుగురించి అదివరకే అంతా తెలుసుకున్నాడు.

ఆ అమ్మాయిపేరు జయలక్ష్మి. ఆమె చాలా నాసి రకం. ఒకడి భార్యగా ఉండటానికి బొత్తిగా పనికిరానిది. కొంతమందికి సంగీతం పాడటం బొత్తిగారానట్టు, ఆమెకు నీతిగా ఉండటం బొత్తిగా చాతకాదు తేనెమీద ఈగలు వాలకుండా చెయ్యటం ఎంత కష్టమో ఆమె ఇతర మొగ వాళ్ళమీద పడకుండా చెయ్యటం అంతకష్టం.

పోనీ ఆమనిషికి తాత్కాలికంగానైనా మగవాణ్ణి ప్రేమించేశక్తిఉందా అంటే అదీలేదు! ఇంకో ప్రాణిని ప్రేమించటానికి ప్రయత్నించామనే ఆలోచనకూడా ఆమెకు లేదు.

ఇంకోవింత ఏమిటంటే ఆమెకు ఆత్మరక్షేమమైనా తెలీదు. అందుచేత ఆమె తను చేసే రంకుప్రయత్నాలు చాటుగా చెయ్యటానికి ప్రయత్నించక ప్రతిసారీ మొగుడికో అత్తగారికో దొరికిపొయ్యేది. ఆమెను భర్త ఒకసారి వెళ్ళగొట్టి, మళ్ళీ తెచ్చుకుని, మళ్ళీ వెళ్ళగొట్టాడు. ఆమెను దగ్గిరికితీసి చూచిన అక్కలూ, అన్నలూ, అంతా చివరకామెను వెళ్ళగొట్టారు. ఇప్పుడు శోభనాద్రి బావమరిదివంతు. ఈ

మనిషి ఇక్కడమాత్రం ఎంతకాలం ఉంటుందో శోభనాద్రి ఊహించలేకపోయినాడు.

శోభనాద్రి జయలక్ష్మిని అదివరకే మనస్ఫూర్తిగా అసహ్యించుకున్నాడు.ఎదురుగా మనిషినిచూస్తే ఆఅసహ్యం రెట్టింపయింది. ఆ మనిషి చరిత్రయావత్తు ఆమె మొహానే తాండవిస్తున్నది.

"బాల్యవివాహాలు చేసుకునేవాళ్ళు ఇటువంటిపెళ్లాం దొరక్కుండా తమనుతామెట్లా కాపాడుకోగలరు? అనుకున్నాడు శోభనాద్రి.

ఒకరోజు గడిచింది. జయలక్ష్మి తనమీద ఒక కన్ను వేసి ఉంచినట్లు శోభనాద్రికి రూఢిఅయింది. జూలో పాములుండే అరల్లో కప్పలుకూడా ఉంటై. ఆ పాములనుగురించి ఆ కప్పల కెటువంటి అభిప్రాయం ఉండదగునో శోభనాద్రి కటువంటి భావంకలిగింది.

కాని ఆభావం వెనకాలే జయలక్ష్మినిఏమైనా చెయ్యాలనే ఉద్రేకం తన అంతరంగంలో కరుడుకట్టుకుని ఉండటం గ్రహించి శోభనాద్రి ఆశ్చర్యపోయినాడు. జయలక్ష్మిఅంటే తనకు వర్ణించరానంత అసహ్యం. ఆమెమీద తనకు ప్రేమ కాదుకదా మోహమైనా లేదు. మోహంలేని కామంతో ఆమెను హింసించాలని అతనిలో ఒక ప్రోద్బలం బయలుదేరింది. ఆలోస్తే అందులోనూ అర్థం కనిపించలేదు. ఎందుకంటే ఆమెద్వారా కామతృష్ణ తీర్చుకోవటం ఆమెకు శిక్షే కాదు. అయినా అతని కామం పగ మాదిరిగానే ఉంది.

ఇంకొకందుక్కూడా శోభనాద్రి ఆశ్చర్యపోయినాడు. సుభద్రవంటి దేవతను అరచేతులో పెట్టుకుని తన కీటువంటి పశువునుగురించి ఆలోచించవలసిన అవసరమేమిటి? తన సంస్కారంలో ఏదో పెద్ద లోటున్నదా? సుభద్రను ఆరాధించే శోభనాద్రి జయలక్ష్మిని ద్వేషంద్వారా కామించగలడా?

ఎంత ఆత్మపరీక్ష చేసుకున్నా, ఎంత ఆత్మబోధ చేసుకున్నా అతనికామం అరికట్టక సన్నిపాతరోగి జ్వరంలాగా క్షణక్షణ ప్రవర్ధమాన మవుతున్నది.

పద్దెనిమిదో తారీకురాత్రి అతనికి నిద్రపట్టనేలేదు. ఆ దిక్కుమాలినజంతువు జయలక్ష్మితో పోతేగాని తన జీవిత రైలు ముందు కొక్క అడుగైనా దొర్లేట్టులేదు. అయిదారుసార్లు శోభనాద్రి పక్కమీదినుంచి లేచాడు. జయలక్ష్మి దగ్గిరికి పోదామనే సంకల్పంతో ఒకసారి జయలక్ష్మి పడుకున్నచోటికి వెళ్ళి ఆమెకేసి ఎంతోతృష్ణతో చూసి తిరిగివచ్చాడు కూడాను. ఏంచెయ్యటానికీ ధైర్యం చాలలేదు.

తిరిగివచ్చి పడుకుని ఆలోచించాడు. సుభద్ర విషయంలో అంత నిగ్రహం చూపగలిగిన తనకు ఈ జయలక్ష్మి విషయంలో ఇంత నిగ్రహం లేకుండా పోవటానికేమిటి కారణం? ఇవాళ ఈ జయలక్ష్మి సన్నిపాతం తగిలి చస్తే రేపటికి రెండూ! తనకేమీ చింతలేదు. అటువంటప్పుడు ఈ మనిషికోసం ఇంత తపించటం దేనికి? తనతాలూకు నగ్న సత్యం ఈ జయలక్ష్మిగాని సుభద్ర కాదనుకోవాలా?...

ఏ రెండుగంటలకో అతనికి నిద్రపట్టింది. మర్నాడుదయం నిద్రలేచి శోభనాద్రి తనను తాను మనస్ఫూర్తిగా ద్వేషించుకున్నాడు. నిద్దట్లో కూడా అతని కామాని కేటువంటి మార్పూ కలగలేదు. ఎంతసేపటికీ అయిపోని చండాలపు సినిమా చూస్తున్నవాడి మనస్తత్వంతో అతను బాధపడసాగాడు.

ఆరోజు మధ్యాహ్నంవేళ జయలక్ష్మి వంటింట్లో అతనికి వంటరిగా దొరికింది. అతని బావమరది ఎక్కడికో వెళ్ళాడు. రోగి నిద్రపోతున్నది.

"బాగానేఉంది!" అన్నది జయలక్ష్మి నిర్వికారంగా. అతనామెను పట్టుకోగానే, ఒక మగవాడు తనను పట్టుకున్నప్పుడు ఆడది ఇష్టమైనా ప్రకటించాలి, జయలక్ష్మి "బాగానే ఉంది" అన్నదేగాని అతనిపట్టు విడిపించుకోవటానికి ప్రయత్నించలేదు

శోభనాద్రికి జయలక్ష్మిని గురించి కనువిప్పు కావలసిన అవసరం ఏమైనా ఉంటే అదికూడా ఇప్పుడయింది. కామతృప్తి నిజంగా తుచ్ఛమైనదికాదు. దానిద్వారా హృదయాలకువన్నె హెచ్చుతుంది. అది స్త్రీపురుషులకు కలిగించే పారస్పర్యం మరేవిధంగానూ దొరకదు.

కాని ఈ విధంగా జయలక్ష్మికి తను ఏమాత్రమూ సన్నిహితుడు కాలేకపోయినాడు. ఇంతకంటె అస్పృశ్యమైన కామసంతృప్తి అతను ఊహించలేకపోయినాడు. జయలక్ష్మి ఆ క్షణంలోనన్నా చీమతలకాయంత ఆనందంగాని, తన

మీద ఆఖరకు అతిక్షణభంగురమైన ప్రేమభావంగానికన బరచినట్టయితే ఆమెను క్షమించి ఆమెనుగురించి తనకున్న అభిప్రాయం యావత్తూ మార్చుకోవటానికి శోభనాద్రి సిద్ధపడ్డాడు. కాని జయలక్ష్మి అతనికా శ్రమ ఇవ్వలేదు.

"నాలో నిజంగా ఏదో తెలియని లోపంవుంది. లేకపోతే నేనీ మృగాన్ని కామించివుండను. జయలక్ష్మికి అపచారం చేసి నేను బావుకున్న దేమిటి? ఛీ!" అనుకున్నాడు శోభనాద్రి.

జయలక్ష్మినిగురించి ఇక జన్మలో స్మరించనయినా కూడదని అతను చేసుకున్న తీర్మానం ఆ రాత్రి పన్నెండు గంటలదాకా పనిచేసింది. అతను పదింటికే నిద్రపోయినాడు. కాని పన్నెండుగంటలవేళ అతనికి కొట్టినట్టు మెళుకొచ్చింది. నిద్రలేస్తూనే ఇతను మంచంమీదినించి లేచి వెనకనించి తన్నెవరో తోస్తున్నట్టుగా జయలక్ష్మిని వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. ఆమె మంచందగ్గిరకి వెళ్ళి ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని గుంజాడు. జయలక్ష్మి కళ్లు తెరచిచూచి, "ఉఁహుఁ? ఏమిటీపీడ!" అంటూ గొణుక్కుంది కాని లేచివచ్చింది.

జయలక్ష్మి తిరిగి వెళ్ళిపోయి పడుకున్న తరువాత కూడ అతనికి నిద్రపట్టలేదు. అతనిక ఆత్మవిమర్శమానేశాడు. ఏపరతుమీదనైనాసరే నేనిటువంటి మనిషికోసం పాల్పడగలను! నా తాలూకు నగ్నసత్యం ఈ జయలక్ష్మి!" అనుకుని అతను సరిపెట్టుకున్నాడు.

ఆమర్నాడుకూడా అతని ప్రణయం ఈ పద్ధతులమీదే నడిచింది.

ఈ రెండురోజుల అనుభవంతోనూ ఆపనికి చాలా కొత్త విషయాలు గ్రహింపుకొచ్చినయ్యి. జయలక్ష్మి సులభంగా లభ్యమవుతుందనే నమ్మకమే తన కామోద్రేకానికి ప్రధానహేతువు. ఆమె మనస్సును జయిద్దామనే ఆశే తనను అంత నీచమైన షరతులమీద ఆమెను స్వీకరించటానికి పురికొల్పింది. తను జయించలేదు. జయించటానికేమీలేని దాన్నెట్లా జయించటం?...జయలక్ష్మి చాలా గొప్పది. ఆమెతోపోయిన ప్రతి మగవాడూ ఈ షరతులమీదనే ఆమెతో పోయివుంటాడు. జయలక్ష్మి తనమీద ప్రకటించని అపేక్ష ఇంకోరిమీద ప్రకటించి ఉంటుందనుకోవటానికి ఏ ఆధారమూలేదు. జయలక్ష్మి నీచపు దనుకోవటం దేనికీ? నీచత్వంఏమన్నా వుంటే తనవంటి వాళ్లల్లోనే వుంది.

"వెళ్లొస్తాను బావా?" అన్నాడు శోభనాద్రి.

"కాస్త మీ చెల్లెకి పథ్యం పెట్టేదాకనన్నా వుండరా. ఏమైనా వైద్యుడివిగద!"

"కాదులే! అతవలక్లాసులు పోవటంలా? ఏమీ ఫర్వాలేదు. మీ వైద్యుడు గట్టివాడే. మళ్లీ వారం పదిరోజులలో వస్తాలే"...

రైల్లో కూచోగానే శోభనాద్రి బుర్రలో ఆలోచన మెరిసింది. వారఫలితాలు సుభద్రకెట్లా పనిచేసినట్టు? ...ఛీ! ఛీ! సుభద్ర అల్లాంటిది కాదు!......ఆ పినతల్లి మొగుడు - ఏమో! సుభద్రకేసి ఆకలిగా మాస్తాడనటానికిసందేహంలేదు. పెళ్ళాంకూడా అందుబాట్లో లేదాయెను!...అయినా జోస్యం ఏమిటి? దిక్కుమాలిన మూఢనమ్మకాలు! డామిట్!...సుభ

ద్రతో సూచనగా అనిచూస్తే ఆమెకూడా ఏమైనా జరిగిందీ లేందీ మొహాన తెలిసిపోతుంది!...ఎట్లాగైనా సుభద్రను పెళ్ళాడతావా అని అడిగుండక పోవటం మేలే అయింది. అడిగుంటే వెనక్కు పీక్కోవటానికి వీలుండేది కాదు...చిత్రం, మనకు భావాలుండికూడా చేతులతోనూ మాటలతోనూ మాత్రమే జీవిస్తున్నాం. మనకు ఓ ఆడదాని మీద ఎంత కాంక్షవున్నా దాని మాటలూ చేతలూ మినహాయించి ప్రకటించినంత కాలమూ ఆ ఆడది "ఎవడ్రా నువ్వు? చూడవే అమ్మా!" అని పొలికేక పెట్టలేదు...తను పెళ్ళి మాట ఎత్తకపోతే సుభద్ర తనను నమ్మించి మోసపుచ్చినట్లు రుజువు చెయ్యలేదు...అయినా తను సుభద్రను పెళ్ళాడకపోవటంలో మోసమేముందిగనకా? ...తనవంటి అధముడు సుభద్రను పెళ్ళాట్టానికి తగడు. సుభద్రకు తనకంటె ఎంతో మంచివాడు మొగుడగుగాక! తథాస్తు!...